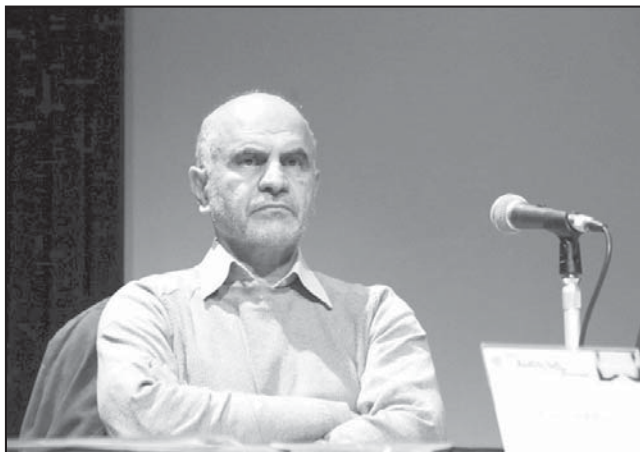

راه نجات از اندیشه توسعه آغاز می‌شود

اشاره:

دکتر فرهاد مومنی - اقتصاددان و عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی - در نشست «آب، آمایش سرزمین و توسعه پایدار» به مناسبت رونمایی از ویژه نامه «آمایش سرزمین» فصلنامه «اقتصاد و جامعه»، با تاکید بر اینکه اگر خرد و دانایی محور قرار گیرد و آلرزی نظام تصمیم‌گیری‌های اساسی کشور به فساد افزایش یابد، می‌توانیم اوضاع و احوال بهتری را تجربه کنیم، خاطر نشان کرد: با ترکیب خطرناکی از آشفتگی اندیشه‌ای در نظام تصمیم‌گیری‌های اساسی کشور و شدت گیری بحران‌های خطیر در عرصه عمل در نظام حیات جمعی مان روبرو هستیم. بی برنامه بودن، کشور را به دست و پا زدن در آزمون و خطاهای بی‌فرجام معتاد کرده است.

گزارشی از سخنرانی دکتر فرهاد مومنی در مراسم رونمایی از ویژه نامه «آمایش سرزمین»

یابد، می‌توانیم اوضاع و احوال بهتری را تجربه کنیم، خاطر نشان کرد: ما با ترکیب خطرناکی از آشفتگی اندیشه‌ای در نظام تصمیم‌گیری‌های اساسی کشور و شدت گیری بحران‌ها و چالش‌های خطیر در عرصه عمل در نظام حیات جمعی مان روبرو هستیم. بی برنامه بودن، کشور را به دست و پا زدن در آزمون و خطاهای بی‌فرجام و بی‌پایان معتاد کرده است.

« راه نجات، از اندیشه توسعه آغاز می‌شود

وی با بیان اینکه در نهایت اختصار می‌توانیم به عزیزان و مردم، عزیز مظلوم و بی‌پناه خود این نکته را تقدیم کنیم که راه نجات از اندیشه توسعه آغاز می‌شود، ادامه داد: باید یک پرسش فراگیر ملی را جدی بگیریم که چه باید کرد که در ساحت اندیشه و عمل، کوتاه‌نگری در نظام تصمیم‌گیری‌های کشور جای خود را به دورنگری اعتلای بخش و توسعه خواهد دهد.

باید تاکید کرد که در ساحت اندیشه، آنچه که حلقه وصل حرکت هر جامعه به سمت توسعه یا اضمحلال است، تلقی از تولید فناوریانه به مثابه حیات جمعی است.

به قول خودشان بی‌دردسر داشته باشند، اما مقامات کلیدی کشور را نسبت به حیاتی‌ترین روندهای نابود کننده کشور غیرحساس می‌کنند، گفت: نرخ فرونشست زمین در ایران بیش از ۵ برابر میانگین جهانی شده است. در چنین شرایطی اسم سندی که منتشر کرده اند را برنامه توسعه می‌گذارند که در آن به هیچ یک از این موارد اعتنا نشده و اهتمام شدیدتر به تمام زمینه‌هایی دارند که بحران آب و فرونشست را شدت می‌بخشد.

اتلاف منابع و بحران سازی‌های سیستمی که به واسطه انتقال بین حوزه‌ای آب صورت می‌گیرد، بسیار روشن و هشدار دهنده است و این مناسبات آنچنان عریان هستند که نمی‌توان گفت کسانی آن را نمی‌فهمند!

وی که در نشست «آب، آمایش سرزمین و توسعه پایدار» و به مناسبت رونمایی از ویژه نامه «آمایش سرزمین» فصلنامه «اقتصاد و جامعه»، در موسسه مطالعات دین و اقتصاد سخن می‌گفت، با تاکید بر اینکه اگر خرد و دانایی محور قرار گیرد و آلرزی نظام تصمیم‌گیری‌های اساسی کشور به فساد افزایش

دکتر فرهاد مومنی - اقتصاد دان و عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی - ابراز داشت «تمام آنچه که به عنوان تعهد حکومت در اصول ۴۳ و ۴۴ قانون اساسی تصریح شده بود از طریق برنامه تعدیل ساختاری و با شعار تضعیف ارزش پول ملی و آزادسازی و خصوصی‌سازی به تاراج داده شد، چون دارایی‌های قابل فروش از دارایی‌های بین نسلی مصرح در اصل ۴۴ در حال پایان یافتن است.

عزیزان تحت تاثیر اراده‌های مشکوکی قرار گرفته‌اند که از طریق منتفی کردن اصل ۴۵ قانون اساسی، تعرض به اموال و دارایی‌های عمومی متعلق به مردم و در اختیار حکومت را در دستور کار قرار دهند.

در منتهای شفقت و خضوع هشدار می‌دهم و می‌گویم اگر این مسیر عملیاتی‌تر از آنچه که تاکنون شده شود، دیگر چیزی با عنوان محیط زیست با کیفیت در ایران باقی نخواهد ماند و ما با فاجعه‌های بزرگ و بی‌سابقه‌ترین تهدیدهای امنیت ملی هم روبرو خواهیم شد»

مومنی با بیان اینکه برخی می‌خواهند دور روز، مدیریت

با رویکردهای کوتاه نگرانه نمی توان صنعت بنا کرد

مومنی با بیان اینکه اگر سیاستهای آموزشی، عمرانی، پولی، مالی و تجاری و نرخ ارز، بر مبنای ضربه زدن به تولید یا بی اعتنائی به آن باشد، به جای توسعه، رو به اضمحلال خواهید گذاشت، تاکید کرد: تصمیم گیری راجع به صنعت، تصمیم گیری دورمدت است؛ بنابراین با رویکردهای کوتاه نگرانه رانتهی نمی توان آن را بنا کرد. شما می خواهید مشکلات کوتاه نگرانی رانتهی را با تزریق ارز و ریال بپوشانید، در حالی که این شدنی نیست و فساد، ناپرابری و ناهنجاری های بیشتر را به گرفتاری های موجود اضافه می کنید.

بخش های قابل اعتنائی از نظام تصمیم گیری های اساسی کشور، برنامه پذیر نیست

مومنی با تاکید بر ضرورت یادآوری مبانی که ریشه در تمدن کشورمان دارد و همچنین توضیح علل توسعه در کشورهایی که مسیر توسعه را به خوبی پیموده اند برای نظام تصمیم گیری های کشور، ابراز عقیده کرد: رانت، ربا و فساد و این شیوه های غیرمولد که در مرکز اهتمام نظام تصمیم گیری های اساسی کشور قرار گرفته اند، هیچ گاه به صورت انتزاعی حل و فصل نخواهند شد.

با یک رویکرد سیستمی و مبتنی بر برنامه می توان توسعه را جلو برد. در هم تنیدگی هایی که ایجاد شده نشان می دهد هیچ عنصری از بحران های موجود در ایران، منتزاع از سایر وجوه حیات جمعی نیست. بنابراین تنها می توان با برنامه این شرایط را رفع کرد. برنامه داشتن هم لوازمی می خواهد که با کمال تاسف بخش های قابل اعتنائی از نظام تصمیم گیری های اساسی کشور حاضر نیستند به لوازم برنامه تن در دهند.

حذف داده های ضروری و دست بردن در آنها، خیانت به کشور است

رئیس موسسه مطالعات دین و اقتصاد با تاکید بر اینکه شفافیت مهمترین لازمه برنامه داشتن است و ضمن بسترسازی برای مشارکت، عزم همگانی را برای مشارکت بر می انگیزد، تصریح کرد: با پاک کردن صورت مسائل و حذف داده های ضروری یا به تاخیر انداختن انتشار آنها یا خدای نکرده دست بردن در آنها، که به غیر از اینکه از نظر اخلاقی مذموم است، خیانت به منافع ملی هم هست، مشکلی از مشکلات کشور حل نمی شود. هر کس با هر توجیهی این کار را می کند، باید

صمیمانه و خاضعانه او را نسبت به خیانتی که به کشور می کند، آگاه کنیم.

در برنامه هفتم عزیزان به هیچ یک از لوازم دستیابی به برنامه با کیفیت تن در ندادند

به گفته مومنی؛ مساله اساسی این است که در برنامه باید یک مطالعه روندی از اوضاع و احوال و شرایط اولیه کنونی کشور ارائه دهید. چقدر خجالت آور است که با اینکه در متون کلاسیک گفته می شود ایران جزء پیشگامان امر برنامه ریزی توسعه است، اما در عمل در برنامه هفتم شاهد بودیم عزیزان تقریباً به هیچ یک از لوازم دستیابی به برنامه با کیفیت تن در ندادند.

متأسفانه به دلیل اینکه اکثریت نخبگان و دانایان کشور سرخورده شده اند و سخنی نمی گویند، عزیزان فکر می کنند پس چون کسی حرفی نمی زند، مشکلی نیست! اما برای یک کشور پیشگام در برنامه ریزی توسعه بسیار شرم آور است که مثلاً در برنامه هفتم این مطالعه روندی و گزارش وضع موجود تهیه نشده است.

در برنامه هفتم بی طور بی سابقه ای، منابع و مصارف ارزی کشور روشن نیست

این عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبایی، ادامه داد: اگر چنین گزارشی نباشد، به معنای این است که نمی دانید چه چیزی را می خواهید تغییر دهید. پس اگر حتی حسن نیت هم داشته باشید، وقتی صورت مساله برایتان آشکار نیست، سرتان را به در و دیوار می کوید و منابعتان را تلف می کنید.

فساد و ناپرابری و وابستگی ذلت آور به دنیای خارج را هم افزایش می دهید و این آن چیزی است که اکنون در هر سطحی از مطالعات روندی به چشم می خورد. حواسمان باشد برای اولین بار در برنامه هفتم است که بی سابقه ترین خودداری ها از ارائه جداول ارزی درباره منابع و مصارف ارزی کشور اتفاق افتاده است.

آمادگی برای گفت و گوی صادقانه با مردم درباره میزان منابع و مصارف ارزی کشور وجود ندارد

به گفته مومنی؛ آمادگی وجود ندارد که صادقانه به مردم بگویند که پیش بینی می کنند در سال های برنامه تا چه میزان ارز در اختیار دارند و می خواهند آنها را صرف چه اموری کنند.

خدا می داند دلالت ها و پیامدهای این شیوه از مقاومت درباره لوازم برنامه، تا چه اندازه می تواند برای کشور

فاجعه ساز باشد و چقدر مشروعیت سیستم را به چالش می کشد. اگر این مساله را نداشته باشید، آنچه آورده اید، برنامه نیست و اگر این جداول را جدی نگیرید، مساله پاسخگویی و مشارکت مردم بی معنای می شود و یک باره چشم باز می کنید و می بینید در ورطه بیشمار بحران فاجعه ساز اسیر شده ایم.

کمک به حکومت دچار آشفتگی فکری

این اقتصاددان خاطر نشان کرد: اگر توسعه مبتنی بر برنامه ریزی با کیفیت را مینا قرار دهیم، در آنجا حیاتی ترین مساله ای که مطرح می شود این است که نقطه عزیمت کجاست.

در اندیشه توسعه، گفته می شود به حکومتی که دچار آشفتگی فکری است کمک کنید که بفهمد مهمترین مساله، مواجهه خردورانه با نااطمینانی ها است.

تا زمانی که نااطمینانی به معنای نامنی و پیش بینی ناپذیری امور وجود دارد سنگی روی سنگ بند نمی شود. بعد گفته می شود در کلی ترین حالت، نااطمینانی ها دو گونه هستند، با منشا طبیعت، با منشا تعاملات انسانی؛ و ما با تقدم حل و فصل نااطمینانی های با منشا طبیعت روبرو هستیم.

در مناسبات پنهانکارانه، رانتهی و مشارکت زدا، ترکیب فقر فروشی و محیط زیست فروشی به نام توسعه دنبال می شود

وی با بیان اینکه اگر محیط زیست مقوم بقا نباشد، امکان ندارد تمدنی ساخته شود، توضیح داد: اینها جزء بدیهی ترین مسائل است و تکرار آن خجالت آور است. در طول تاریخ بشر، هر جا جمعیتی شکل گرفته و تمدنی ساخته شده، اوضاع به سامان محیط زیست اصلی ترین عامل آن بوده و در این میان هم عنصر آب نقش تعیین کننده داشته است.

اینها که نیاز به کشف و شهود ندارد و اگر نظام تصمیم گیری ای به این مسائل بی توجه بماند، بسیار گرفتار خواهد شد. در ادبیات توسعه گفته می شود در چارچوب مناسبات پنهانکارانه، رانتهی و مشارکت زدا به نام توسعه، آنچه که دنبال می شود ترکیب اضمحلال بخش فقر فروشی و محیط زیست فروشی است. معرفت های زیادی در این عبارت گنجانده شده است. مومنی با بیان اینکه جامعه ای که رویش به تولید فناوریانه نباشد، زایندهی فقر پیدا می کند و راه نجات برای اداره کشورش را استعمار نیروی کار قرار می دهد،

اظهارداشت: مشخصه همه کالاهای صادراتی ایران، چه خام و چه شبه خام، سهم اندک نیروی کار در آن است.

در حالی که عنصر گوهری در اکثریت قریب به اتفاق تجربه‌های موفق توسعه، سهم دستمزد بالای پرداختی به نیروی کار بوده است؛ اما در این جا کسانی را داریم که استثمار نیروی کار را به عنوان عنصر کسب مزیت تئوریه و ترویج می‌کنند. این مزیتی که میراثش برای مردمان گسترش و تعمیق فقر باشد را نمی‌خواهیم.

« هنوز فکر می‌کنند از استثمار نیروی کار راه نجات برای کشور بیرون می‌آید!

رئیس موسسه مطالعات دین و اقتصاد با بیان اینکه دانش بشر آنچنان در این زمینه شواهد در اختیار دارد که حیرت‌انگیز است که این چه نظام تصمیم‌گیری است که در ربع اول قرن بیست و یکم و علی‌رغم این ذخیره دانایی، هنوز فکر می‌کنند از استثمار نیروی کار راه نجات برای کشور بیرون می‌آید، خاطر نشان کرد: مرکز آمار در گزارشی، عنوان کرده است که ۸۹ درصد فقرای ایران را شاغلین سابق و لاحق تشکیل می‌دهند. یعنی در غیاب تولید فناوریانه این مشاغل قادر نیستند یک زندگی شرافتمندانه را تأمین کنند. با تحت فشار قرار دادن مردم، آنها را وادار به عصیان می‌کنند.

چرا برای شما آموزنده و عبرت‌آور نیست که یکی از اصلی‌ترین طیف‌های تجمع‌کننده اعتراضی در این کشور، بازنشسته‌ها هستند!

در حالی که سن بازنشستگی سن این التهاب‌ها و فشارهای روحی و جسمی نیست. به جای اینکه بر سر آنها بزینده منشا گرفتاری را پیدا کنید و منشا آن این است که شما به تولید فناوریانه پشت کرده اید و همه چیز در حال از بین رفتن است.

« بدتر از استثمار نیروی کار، «محیط زیست فروشی» است

مومنی با بیان اینکه بدتر از استثمار نیروی کار، «محیط زیست فروشی» است، ادامه داد: در مناسبات رانتی، اگر انتخاب نکنی، انتخاب بد خود را تحمیل می‌کنی. اکنون در کشور ما، ارزش‌ترین رشته‌های فعالیت‌های خام فروشانه که ما روی آن صورتک تولید صنعتی زده‌ایم، آلوده‌ترین رشته‌های فعالیت‌های شناخته شده در دنیا هستند. بعد در رانتی معدنی‌هایی که صادر می‌کنند، چه فولاد و چه پتروشیمی‌ها و چه موارد دیگر،

این دو مساله به طور کامل با یکدیگر پیوند خورده‌اند و تبدیل به آمیزه فقر فروشی و محیط زیست فروشی شده است. سهم حقوق و دستمزد در ساختار هزینه‌های رانتی معدنی‌ها، در میان رشته‌های فعالیت‌های صنعتی پایین‌ترین در ایران است. در تخریب محیط زیست و آب بری هم جزء بالاترین‌ها هستند. آیا نباید این مسائل برای مسئولان الهام بخش باشد!

« سقوط ۲۰ درصدی سهم صنایع نساجی در اشتغال صنعتی در حدود ۲۰ سال

این استاد دانشگاه با بیان اینکه سال ۱۳۷۰ سهم رانتی معدنی‌ها از کل ارزش افزوده بخش صنعت در ایران، حدود ۳۰ درصد بوده و از ۱۳۹۵ به بعد، این رقم از ۷۰ درصد عبور کرده است، گفت: با این رشد بادکنکی مخرب و فاجعه‌ساز رانتی معدنی‌ها که هزارگونه فساد و بیچارگی و نابرابری‌های ناموجه به ایران تحمیل کرده است، فروپاشی نسبی بسیاری از رشته‌های فعالیت‌های صنعتی را پنهان کرده‌اند. سال ۱۳۷۰ سهم صنایع نساجی و پوشاک در اشتغال صنعتی و ارزش افزوده صنعتی و ارزش‌آوری حدود ۲۵ درصد بوده است اما اکنون این سهم به زیر ۵ درصد سقوط کرده است این آمار برای کشوری که در نساجی و پوشاک سابقه داشته است بسیار شرم‌آور است

« فخر فروشی بانوان درباری انگلیس با پارچه‌های مخملی ایران در زمان شاه لیر شکسپیر

مومنی با یادآوری اینکه در زمان شاه لیر، شکسپیر ضمن روایت گفت‌وگوی خانم‌های درباری انگلیس بزرگ‌ترین مظهر فخر فروشی آنها به یکدیگر را استفاده از پارچه‌های مخملی ساخت ایران توصیف کرده است، اظهار داشت: بنید ما چه دستاوردهایی را به نابودی کشانده‌ایم!

با در کردن رانتی معدنی‌ها چه تخریب خطرناک و فاجعه‌سازی است که شما با ادعای ارزش‌آوری آن را ادامه می‌دهید!

مرکز پژوهش‌های مجلس نیز سال گذشته در گزارشی عنوان کرد که با مقیاس مقدار وزنی صادرات ارزش‌آوری صدور محصولات نساجی و پوشاک نسبت به رانتی معدنی‌ها بین ۵ تا ۱۵ برابر است. واقعا ما چه می‌کنیم! این مسیر اضمحلال است و نه مسیر توسعه! چرا که بر مبنای فساد، رانت، بی‌عدالتی و تعمیق وابستگی ذلت‌آور به دنیای خارج همراه با استثمار نیروی کار و تخریب

محیط زیست بنا شده است.

اینکه می‌گوییم نمی‌توانید برنامه آمایش و توسعه پایدار داشته باشید بدون اینکه برنامه اعتلا بخش توسعه صنعتی داشته باشید به این معناست.

« انتقاد نسبت به بی‌اعتنایی مسئولان به هشدارها و دیدگاه‌های بدنه کارشناسی کشور

رئیس موسسه مطالعات دین و اقتصاد با انتقاد نسبت به بی‌اعتنایی مسئولان به هشدارها و دیدگاه‌های بدنه کارشناسی کشور، عنوان کرد: به هر زبانی تلاش می‌کنیم هزینه فرصت این خطاهای وحشتناک و نابخشودنی را آشکار کنیم تاکنون موفق نبوده‌ایم، هر چند که در سطوحی از بدنه اجرایی و کارشناسی کشور آگاهی ایجاد شده و این برای ما موفقیتی است اما متأسفانه زور رانت از زور دانایی بیشتر است و نتوانسته‌ایم در این زمینه برای ایجاد تغییر در تصمیمات کلان و حیاتی کشور موفق باشیم.

« با فرار کردن از مطالعه روندی در سند برنامه، به کشور خیانت می‌کنند

مومنی با تأکید بر اینکه آنها که از مطالعه روندی در سند برنامه فرار می‌کنند به کشور خیانت می‌کنند، ادامه داد: می‌خواهند دو روز، مدیریت به قول خودشان بی‌دردسر داشته باشند، اما مقامات کلیدی کشور را نسبت به حیاتی‌ترین روندهای نابودکننده کشور غیرحساس می‌کنند. هر کسی و با هر توجیهی چنین کاری می‌کند بداند که در حال خیانت به کشور است.

« جلوه‌های نابرابری‌های وحشتناک منطقه‌ای در کشور ما بسیار خطرناک است

مومنی با بیان این انتقاد که در چنین شرایطی برخی اسم سندی را برنامه توسعه می‌گذارند، اما به هیچ‌یک از این موارد اعتنا نمی‌کنند و اهتمام شدیدتر به تمام زمینه‌هایی دارند که بحران آب و فرونشست را شدت می‌بخشد، گفت: شما با این روش در ایران ناپایداری را سیستمی می‌کنید. در مقام ادعا مگر نمی‌گوییم علوی هستیم و مگر علی بن ابیطالب به عدل شناخته نمی‌شود، اما جلوه‌های نابرابری‌های وحشتناک منطقه‌ای در کشور ما بسیار خطرناک است و در شرایطی که ما کشوری هستیم که ۱۶ استان مرزی داریم این عملکرد می‌تواند برای ما بحران امنیت ملی ایجاد کند.

با هفت کشور مرز خشکی و با ۶ کشور مرز آبی داریم

ببینید اوضاع و احوال فقر در ایران به چه ورطه‌هایی رسیده است و همه این‌ها نشان می‌دهد ما نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم با تداوم این روندها که پشت به توسعه و رو به رانت و ربا دارد بشود، کشور را اداره کرد. وی خطاب به نهادهای نظارتی سطح بالای کشور گفت: ما از ۱۳۸۸ تا امروز دایماً گفتیم برنامه تعدیل ساختاری و محور قرار دادن شوک درمانی که نیروی محرکه بسط نامنی و بی‌ثباتی است و در آن خصوصی‌سازی، اسم رمز غارت‌داری‌های بین‌نسلی کشور می‌شود و آزادسازی اسم رمز تسلیم ایران به قدرت‌های بزرگ از طریق صدور فرصت‌های شغلی کشور به بیرون می‌شود و ایران را مصرف‌کننده مفلوک می‌کند و با کیفیت‌ترین انسان‌های کشورمان ناچارند با سرخوردگی ایران را ترک کنند، کشور را به ورطه اضمحلال برده‌اند.

اکنون بر این نکته تأکید می‌کنم که ما با خطر بسیار بزرگ روبرو هستیم که پخت و پزی در گذشته برای آن شده است و میخ‌های تابوتش را نیز در برنامه هفتم تدارک دیده‌اند.

۴ رقابت مخربی تحت عنوان دولتی‌سازی اراضی عمومی آغاز شده است

مومنی توضیح داد: تمام آنچه که به عنوان تعهد حکومت در اصول ۴۳ و ۴۴ قانون اساسی تصریح شده بود از طریق برنامه تعدیل ساختاری و با شعار تضعیف ارزش پول ملی و آزادسازی و خصوصی‌سازی به تاراج داده شد، چون دارایی‌های قابل فروش از دارایی‌های بین‌نسلی مصرح در اصل ۴۴ در حال پایان یافتن است. عزیزان تحت تأثیر اراده‌های مشکوکی قرار گرفته‌اند که از طریق منتفی کردن اصل ۴۵ قانون اساسی، تعرض به اموال و دارایی‌های عمومی متعلق به مردم و در اختیار حکومت را در دستور کار قرار دهند.

در منت‌های شفقت و خضوع هشدار می‌دهم و می‌گویم اگر این مسیر عملیاتی تر از آنچه که تاکنون شده شود، دیگر چیزی با عنوان محیط زیست با کیفیت در ایران باقی نخواهد ماند و ما با فاجعه‌های بزرگ و بی‌سابقه‌ترین تهدیدهای امنیت ملی هم‌روبرو خواهیم شد...

منبع: پایگاه خبری جماران (با اندکی خلاصه‌سازی)

کشاورزی تا چه میزان آب مصرف می‌کند را مبنایی برای تبریئه کردن مافیای سدسازی و مافیایی‌هایی که رانتهی معنی‌ها را در خشک‌ترین مناطق کشورمان پخش کرده‌اند، قرار می‌دهیم!

چه مسابقه ای وجود دارد! مدتی پیش چند کارشناس محیط زیست هشدار دادند که این مناسبات رانتهی حتی در حال از بین بردن هویت ملی ما نیز است!

خطراتی که راجع به نابود شدن تخت جمشید و بی‌ستون منتشر شده را ببینید! نیروی محرکه تمام آنها بسط مناسب رانتهی و مستقر کردن صنایع رانتهی معدنی در کم‌آب‌ترین استان‌های کشور است.

این اقتصاددان با تأکید بر اینکه در اقتصاد سیاسی توسعه گفته می‌شود، عامل اصلی آلودگی هوا هم مانند هر نارسایی دیگری برنامه بودن کشور است، توضیح داد: با این بی‌برنامگی بزرگی با عنوان سند قانون برنامه درست کرده‌اند که تقریباً هیچ کدام از ابتدایی‌ترین مشخصه‌های یک سند برنامه در این پیدا نمی‌شود.

شما کل سیستم تبلیغاتی‌تان را بر گفتن اول تا آخر دولت قبلی بنا کرده اید و بعد سه سال پشت سر هم برنامه همان دولت قبل را تمدید کردید! اصلاً قیاحت چنین چیزی برایشان آشکار نیست!

الآن هم برنامه تهیه کرده‌اند که مطالعه روندی و گزارش وضع موجود ندارد! جدول تخصیص منابع ارزی به رشته فعالیت‌ها و اولویت‌ها هم ندارد! این‌ها علائم بسیار بدی است و نمی‌خواهم تصریح کنم که این‌ها نشانه چه چیزهایی است.

مومنی معتقد است: ساختار قدرتی که با این شیوه برنامه‌ریزی می‌کند، می‌خواهد بگوید من به اینکه ملزم شوم منابع ارزی‌ام را در مسیر توسعه ملی هزینه کنم، تن نمی‌دهم، شما هر اسمی که می‌خواهید برای آن پیدا کنید. ما فاجعه‌سازی‌های بسیار در این زمینه داریم.

۴ با روندهای ضد توسعه ای و رانتهی و ربایی نمی‌شود کشور را اداره کرد

این اقتصاددان با بیان اینکه مرکز تحقیقات راه مسکن و شهرسازی در گزارشی توضیح داده که در ۴۰ سال اخیر، ۳۰ درصد کل زلزله‌های ویرانگر دنیا در ایران اتفاق افتاده، ادامه داد: ببینید چگونه در ایران با این ندانم کاری‌ها ارکان بقا می‌لرزد!

پیوند حیاتی میان فقر و بحران محیط زیست ادبیات بسیار وسیعی در دنیا دارد که به آن «آلودگی فقر» می‌گویند که بسیار خطرناک‌تر از همه انواع آلودگی‌ها است.

از کل ۳۱ استان ایران ۱۶ استان مرزی است. در این شرایط در اثر غفلت از تولید محوری، ناپایداری‌ها، فقر گسترده‌ها و وابستگی‌های ذلت‌آور را افزایش دادن ببینید چه بر سر کشور می‌آورد!

۴ کوله ببری و ته لنجی، راه نجات برای حفظ جمعیت مرز نشین انتخاب می‌کنند!

وی افزود: بعضی از راه‌حل‌هایی که اهتمام می‌کنند، بسیار شرم‌آور است.

حتی عزیزان به تسهیل کوله‌بری و ته لنجی روی می‌آورند. خدا شاهد است در ربع اول قرن بیست و یکم بسیار شرم‌آور است! آن هم برای کشوری که تا این اندازه ظرفیت‌های عظیم مادی و انسانی دارد.

ما کشوری هستیم که از نظر دسترسی به منابع طبیعی و ذخایر زیرزمینی سهم مان ۷ برابر سهمان از جمعیت دنیا است! بسیار شرم‌آور است که ته لنجی و کوله ببری تسهیل کنیم.

انواع و اقسام مشوق‌های رانتهی را در دستور کار قرار دهیم و سوداگری را در مرزها ایجاد کنیم، به جای اینکه با تولید در چهارچوب یک استراتژی توسعه صنعتی و بر اساس تشخیص مناطق مرزی، سیاستی پیش ببرند که مایه مباحثات و افتخار باشد، سوداگری را به عنوان راه نجات برای حفظ جمعیت مرز نشین انتخاب می‌کنند!

روشن است که از این طریق چه میزان فساد ناکارآمدی و عقب ماندگی و قاچاق بیرون می‌آید. چقدر شرم‌آور است که مناسباتی ایجاد کنید که اگر فرد به سمت قاچاق نرود، اموراتش نگردد. وقتی هم که بحث قاچاق می‌شود آن را تبدیل به بهانه‌ای برای وارد کردن شوک به قیمت‌های کلیدی می‌کنند!

۴ مناسبات رانتهی حتی در حال از بین بردن هویت ملی ما است!

رئیس موسسه مطالعات دین و اقتصاد با یادآوری اینکه به طور متوسط بخش کشاورزی در دنیا بین ۷۰ تا ۹۰ درصد آب‌های شیرین را مصرف می‌کند، اظهار داشت: برآوردهای رسمی منتشر شده می‌گوید این سهم در ایران از میانگین جهانی هم کمتر است؛ اما چون ما بخش کشاورزی سازمان نیافته داریم که صدایی در مراکز تولید رانتهی و تصمیم‌گیری ندارد، مافیاهای گویند هرچه فریاد دارید در ماجرای بحران آب بر سر بخش کشاورزی بنزید!

بعد آمارهای معمول و دروغ راجع به اینکه بخش